

MARGINATS pàg 3

La gent gran pateix la reducció constant que hi ha de caixers automàtics

FUTBOL SALA pàg 20

Mario Silva, jugador molletà: "Al Club Sala 5 Martorell hi ha ambició i tots fem de líders"

líniavallès ^{22 anys}

4/2/2022 · Núm. 806 · liniavalles.cat

Mollet fa un pas endavant per urbanitzar la zona del Calderí

El consistori dona llum verda al projecte, mentre que la plataforma Salvem el Calderí presentarà al·legacions pàg 11

Una entitat ben viva

L'Esbart Dansaire de Granollers fa 90 anys pàg 10

Foto cedida

PARETS pàg 14

Nou projecte cultural: fer teatre a partir d'experiències locals

A FONTS pàgs 12 i 13

Els dos anys de les víctimes més grans de la pandèmia

MOLLET pàg 11

Marta Vilaret (ERC) rep el suport d'Aragonès

Queda't tranquil a casa,
Compra a la nostra web

www.hipervalles.com

O escriu-nos a través del nostre WhatsApp

640 10 94 68

hipervallès

Moda

Papereria

Jardineria

Eines

Llar

Etc...

C/ Ramon I Cajal, 1 a l'11 · Pareds del Vallès

Horari: de 9:15h a 21:00h P Pàrquing gratuït Sortida Pol. Ind. C-17

h hipervallès

moda - eines - papereria - llar - jardineria - cuina - etc...

DISFRESSES, PERRUQUES, PINTURES, BARRETS, ETC

CARNAVAL

C/ Ramon i Cajal, 1 a l'11 · Parets del Vallès

Horari: de 9:15h a 21:00h **P** Pàrquing gratuït **TV** Sortida Pol. Ind. C-17

I la gent gran, què?

» El progrés tecnològic del sector bancari s'oblida clarament d'una capa molt important de la societat
 » La desaparició de sucursals complica molt el dia a dia dels avis i àvies i el Síndic ho ha denunciat

Albert Alexandre
VALLÈS ORIENTAL

Pagar amb targeta, fer transferències per internet, amb Bizum... Fa molt temps que la gent gran va quedar desconectada de les noves formes d'economia quotidiana basades en la tecnologia. Per a l'Albert, que ara té més de 90 anys, aquests sistemes són del tot desconeguts. De fet, a més d'anar a comprar al mercat –ineludible en la seva agenda diària–, una de les activitats que fa amb més freqüència és retirar diners al caixer automàtic. Res de banca en línia. Res de transaccions per internet. Treu diners com ho ha fet sempre. Amb tot, ell té sort, perquè la sucursal bancària que hi ha al costat de casa seva encara no ha tancat.

Altres persones grans no tenen aquesta sort. Així ho denuncia el Síndic de Greuges de Catalunya, que assenyala que el 12% de la població té problemes per accedir a un caixer automàtic o a un banc físics. El defensor del poble afirma que la "progressiva supressió d'oficines bancàries al territori i la necessitat d'operar en línia" està impactant de ple en la població envellida. És per això que la institució ha decidit iniciar una investigació per saber els motius pels quals les entitats bancàries han decidit reduir la seva presència física a Catalunya i per saber quines contrapartides té això en les persones d'edat avançada.

VIDA DIGITALITZADA

En gran part, la desaparició de sucursals té a veure amb la digitalització de molts àmbits de

El 52% de la gent gran s'ha sentit discriminada durant la pandèmia. Foto: Eli Don/ACN

la nostra vida. "No només amb els caixers, sinó que hi ha altres gestions quotidianes que s'han digitalitzat i que fan que moltes persones grans es quedin enrere", explica el coordinador de comunicació de la Fundació d'Amics de la Gent Gran Carles Barbero. Es refereix al certificat digital covid o a alguns bitllets de transport públic que només es poden adquirir amb el mòbil.

"Un 72% de les persones grans no tenen telèfons intel·ligents i, per tant, no poden fer aquestes gestions", afegeix. Per exemple, una tasca tan senzilla com rebre un codi de seguretat del banc a través de l'aplicació mòbil és impossible per a algunes persones.

LA BRETXA DIGITAL

Actualment, per fer totes aquestes gestions que fan necessària

la utilització de noves tecnologies moltes persones grans han de demanar ajuda. "Per descarregar-se el certificat o per gestionar un compte digital, la gent gran recórrer als seus nets o fills", detalla Barbero. Això

"Molta gent gran s'està quedant enrere" diuen des d'Amics de la Gent Gran

que podria semblar quelcom positiu en realitat els acaba restant autonomia. "S'incapacita les persones grans i se les arracona", afirma el membre d'Amics de la Gent Gran. "L'última deriva és la soledat no desitjada, que com sabem deteriora les facultats tant mentals

com físiques d'aquesta població", sentència.

Dit tot això, no resulta estrany veure alguns dels resultats de l'informe L'impacte de la covid-19 en el sentiment de soledat no desitjada de les persones grans d'Amics de la Gent Gran. El document indica que el 53% dels enquestats considera que amb la pandèmia s'ha sentit discriminat. Així mateix, el 43% creu que el sentiment de soledat té a veure amb "la disminució, limitació o absència dels contactes socials i personals".

SOLUCIONS?

Hi ha iniciatives per apropar les tecnologies a la gent gran i per fer que els caixers automàtics no desapareguin de les nostres vides. El primer tinent d'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni, afirmava recentment en un ar-

ticle d'opinió al Tot Barcelona que ha proposat a les entitats bancàries instal·lar caixers automàtics als centres cívics o als casals d'avis de la ciutat.

Per la seva banda, el Departament de Drets Socials de la Generalitat impulsa, des del projecte Xarxa Òmnia, cursos sobre tecnologia bàsica per a gent gran.

"A França hi ha establiments que tenen una línia de caixers exclusiva per a gent gran, amb un altre ritme i que et donen conversa", explica Barbero tot fent referència a una altra solució. Sens dubte, són moltes les possibilitats que fan bona la següent pregunta: cal que la gent gran aprengui noves tecnologies o cal fer que la nostra societat aprengui de la gent gran i rebaixi la marxa del progrés tecnològic?

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Respirar aire tòxic

per Marc Cerdà, ambientòleg

Foto: Nazaret Romero/ACN

Fa molts anys que la deficient qualitat de l'aire és una qüestió sense resoldre a l'àrea metropolitana de Barcelona. Fins i tot diria que és un tema recurrent que té alts i baixos. En períodes electorals guanya presència a l'esfera pública. Algunes formacions polítiques en fan bandera amb mesures per combatre-la i d'altres, menys interessades, hi passen de puntetes. I fora de campanya se'n parla poc. Segurament no interessa esbombar gaire les conseqüències sobre la salut dels elevats nivells de contaminants atmosfèrics.

No en va més de set milions de persones moren prematurament cada any arreu del planeta a conseqüència de la contaminació atmosfèrica. A l'Estat espanyol aquesta xifra s'eleva fins a les quaranta mil, i a l'àrea metropolitana de Barcelona són aproximadament unes dues mil. Xifres difícils d'assumir i a les quals hem d'afegir els problemes cardiovasculars, respiratoris i les afectacions en el desenvolupament dels infants que provoca respirar un aire tòxic.

És innegable que en els darrers anys la qualitat de l'aire ha millorat en comparació amb les dades de principis de segle. I això ha estat així perquè com a societat hem pres consciència i hem forçat els governs a trobar solucions a un greu problema de salut pública. A més, circumstancialment, el confinament de la pan-

dèmia va ajudar a avançar cap a aquest objectiu amb la reducció dràstica de l'ús del vehicle privat, així com per les actuacions de pacificació dels carrers.

Així i tot, i tal com indica l'Anuari de la contaminació a Barcelona 2021, la tendència observada en el darrer any és de creixement dels nivells de contaminants atmosfèrics. Fet i fet, l'oasi ambiental que va dibuixar el confinament ha estat un miratge, i per això és lògic que ens preguntem si les actuals polítiques de

Posar pedaços per reduir la contaminació només serveix per esquivar l'arrel del problema

qualitat de l'aire són suficients per atacar l'arrel del problema. I a la llum dels resultats podríem dir que no.

La Zona de Baixes Emissions ha resultat ser una mesura amb un baix impacte sobre els nivells de contaminants atmosfèrics, però molt efectiva per renovar el parc automobilístic. El percentatge de carrers a l'àrea metropolitana transformats en zones de vianants és, malauradament, anecdòtic i l'ús del transport públic se situa un 20% per sota dels

valors anteriors a la pandèmia, alhora que l'ús del cotxe continua creixent a Barcelona des de l'inici de la pandèmia.

Això coincideix, a més, amb la decisió de l'Organització Mundial de la Salut de reduir pràcticament a la meitat el topall de contaminants atmosfèrics per sobre dels quals la contaminació té impacte sobre la salut. Un fet gens menyspreable que deixa l'actual legislació en matèria de qualitat de l'aire, molt menys exigent, en fora de joc, i el més important: ens fa adonar que l'aire que respirem arreu de l'àrea metropolitana i especialment a la ciutat de Barcelona és més perjudicial per a la nostra salut del que creïem.

No existeixen receptes màgiques, com tampoc mesures senzilles, per millorar la qualitat de l'aire a les nostres ciutats. Però hem de ser conscients que posar pedaços per reduir la contaminació atmosfèrica només serveix per esquivar l'arrel del problema, que no és cap altre que l'ús massiu del cotxe. Hi ha molta feina a fer. Així i tot, la recepta és evident: menys cotxes, més transport públic i més salut. I, sobretot, governs amb compromís als ajuntaments que apliquin i no utilitzin electoralment les mesures de qualitat de l'aire. Mentrestant, continuarem esperant aquest moment respirant un aire que a poc a poc ens va emmalaltint.

Aquí es
piula

El Twitter en paper

@Bosch_Marta

Cada nova mudança em deixa més cansada i empenyada amb aquest mercat immobiliari que ens empeny al nomadisme de pisos de persianes i aixetes avariades, propietat de persones gasives i sense escrúpols, que han convertit un dret bàsic en una quota de la seva hipoteca a Cunit.

@LaTangues

Una alumna se sent malament perquè amb tants companys confinats es concentra millor i voldria ser poquets a classe sempre. De debò, quan tindrem ràtios saludables per a la canalla, @govern? Foteu recursos on toca, que esteu tot el dia fotent places noves per a polis.

@EscurcoNegre

El discurs de Gerard Pi-qué amb això de l'Ibai Llanos és el del catalanet acomplexat de tota la vida que quan parla amb espanyols els va repetint "nah, quizá te encuentres algún loco, pero la mayoría de gente es normal y te habla en castellano a la primera" per calmar-los.

@sara05villa

Hola, @el_pais, publicasteis el otro día una pieza afirmando la absurdidad del lenguaje inclusivo dado que el masculino es perfecto como valor genérico. Pues Rafa Nadal es el CUARTO tenista en ganar 21 Grand Slams: Court tiene 24, Serena Williams 23 y Graff 22. Un poco de rigor, ¿no?

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

Esbart Dansaire

L'Esbart Dansaire de Granollers ha arribat als 90 anys de trajectòria vivint una de les seves millors èpoques. Per això ha preparat un programa d'actes que s'allargarà dos mesos, amb el qual celebrarà aquest aniversari.

pàgina 10

Aj. de Mollet

La Junta de Govern Local ha aprovat inicialment el projecte que pretén urbanitzar el Calderí. Es tracta d'una iniciativa que, segons el consistori, serà molt beneficiosa per a la ciutat, mentre que la plataforma Salvem el Calderí s'hi oposa amb fermesa.

pàgina 11

Aj. de Parets

L'Ajuntament de Parets ha impulsat un nou projecte cultural innovador que consisteix a crear una obra de teatre a partir d'experiències i històries viscudes per la gent del poble, on ells mateixos seran els guionistes i els protagonistes.

pàgina 14

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 Els sanitaris de l'Hospital de Mollet, al límit
- 2 Malestar entre els paradistes de Mollet, obligats a reubicar-se de nou
- 3 Joan Pera torna a Parets per celebrar els 25 anys de Can Rajoler
- 4 Montornès ofereix cinc pisos de lloguer social per als joves
- 5 Santa Perpètua vol millors protocols de covid a l'escola

Serem més pobres

per Pedro Jesús Fernández

Aquest any les persones pensionistes serem més pobres. Tanmateix, no entrarem a denunciar l'increment de la pobresa, en general, ni tampoc el sagnant i vergonyós creixement de les desigualtats generat per la pujada escandalosa dels preus de productes de primera necessitat. Una pujada sense cap justificació raonable que no sigui l'interès de l'oligarquia financera i els poders especuladors i rendistes que tot ho controlen.

Les dades de 2021 ens mostren que el 20% més ric de la població espanyola té una renda neta 5,8 vegades superior a la del 20% més pobre. El 2020, un total de 12.495.000 persones (el 26,4% de la població espanyola) estaven en el llindar de la pobresa o en risc d'exclusió social i, d'aquestes, més de 9 milions estaven en risc de pobresa.

Cada dia més gent arriba a final de mes amb moltes dificultats per afrontar les despeses de productes essencials. El nombre de persones en aquesta situació va augmentar del 7,8% fins al 10% el 2020. Actualment, són més de 4,5 milions de persones.

D'altra banda, aquest any ha augmentat notablement la taxa de pobresa entre la gent gran: s'ha incrementat fins al 18,8%. Com que la majoria de persones grans són pensionistes, aquest any s'incrementarà el nombre de pobres.

El 42,8% de les pensions de jubilació i el 37% de les de viduïtat tenen un import inferior al llindar de la pobresa severa (458 euros mensuals en 14 pagues). A nivell estatal, això representa el 16,1% dels 9,8 milions de pensionistes.

Ser pobre significa no disposar dels recursos materials, culturals i socials necessaris per satisfer les necessitats més bàsiques i, per tant, quedar exclòs de les condicions de vida mínimament acceptables per a qualsevol ésser humà.

El 2 de desembre, el Congrés dels Diputats va aprovar la reforma de les pensions impulsada pel ministre José Luis Escrivá. Aquesta reforma, entre altres mesures, deroga el límit del 0,25% per la revalorització de les pensions imposat per Mariano Rajoy, cosa que suposava perdre poder adquisitiu, any rere any, per a les persones pensionistes.

Les Mareas de Pensionistes sempre hem reivindicat que les pensions s'haurien de revaloritzar en funció de l'IPC real. Aquest any, segons l'INE, la inflació ha sigut del 5,6%. En conseqüència, les nostres pensions s'haurien d'incrementar aquest mateix percentatge.

Però, ves per on, el percentatge que se'ns aplicarà serà el 2,5%. És a dir, l'IPC mitjà anual dels 12 mesos previs, i no l'IPC acumulat. Això suposarà uns 26 euros al mes de mitjana. Més o menys el que s'ha incrementat, com hem pogut comprovar, el cistell de la compra, la llum i altres serveis. Quina vergonya!

En definitiva, les persones pensionistes haurem perdut un

3,1%. És a dir, serem més pobres. I, el més important, l'increment serà la meitat de l'IPC real.

Per a una persona pensionista que cobra uns 700 euros al mes, la pèrdua anual serà d'uns 300 euros, mentre que per a una altra que cobri uns 1.700 euros mensuals, la pèrdua anual serà de 714 euros.

Allò que s'anomena popularment *paguilla*, i que cobrem al gener, no és més que la diferència entre l'increment del 0,9% que hem estat cobrant durant el 2021 i l'IPC aplicat ara, el 2,5%. Així, a mitjans de gener, les persones pensionistes hem cobrat entre 200 i 240 euros per compensar la diferència. Ara bé, hem perdut de mitjana uns 500 euros anuals que ja no recuperarem.

També les pensions mínimes continuaran sent de misèria, ja que estan per sota del Salari Mínim Interprofessional (SMI) i aquest, lluny del que estableix la Carta Social Europea. És evident que cada vegada és més gran la bretxa entre les pensions i els salaris i l'increment del cost de la vida.

Això sí, l'Estat continuarà pagant durant els pròxims cinc anys la fredorosa quantitat de 27.721 milions d'euros del rescat bancari que, segons va dir Luis de Guindos (PP) quan el va anunciar, no costaria res als contribuents.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ArribaElFinal?

#PauJuvillà

#PolèmicaEurovisiva

@**govern**: El Govern vol eliminar les quarantenes dels centres educatius. També acorda la reobertura de l'oci nocturn l'11 de febrer sense límits d'aforament ni d'horaris.

@**Catinformacio**: La mesa del Parlament proposa que s'aturi l'activitat de la cambra temporalment en protesta per la retirada de l'escó al cupaire Pau Juvillà.

@**Sainzdeaja**: 'Ay Mamá', escrita per Rigoberta i el seu home. 'Terra', per Tanxunguietas. 'SloMo', per una gentada (cap d'ells és la cantant) i amb drets musicals de @BMGSpain.

Doblement invisibilitzades

per Dilara Ekmen (CCAR)

Des de fa més d'un any són nombroses les anàlisis sobre els impactes que ha generat la pandèmia de la covid en diversos sectors de la societat, però en poques ocasions s'ha posat èmfasi a explicar com aquesta ha afectat específicament dones i nenes migrades, refugiades, desplaçades internes o apatrídies arreu del món.

I és que la interacció múltiple i simultània de diferents categories, construïdes socialment i culturalment, com el gènere, la classe, l'ètnia o l'origen, generen opressions i desigualtats estructurals i sistemàtiques que en moments de crisis econòmiques, socials i sanitàries creixen exponencialment i situen aquestes dones i nenes en una posició de més vulnerabilitat.

No podem obviar que, al món, gairebé la meitat de les persones refugiades i migrades són dones i nenes, les quals s'enfronten a unes formes de persecució específiques pel mer fet de ser-ho. Els femicidis, la mutilació genital femenina, els crims d'honor, el matrimoni forçat, les violències vinculades als drets sexuals i reproductius, la violència masclista en totes les seves formes i el tràfic de persones amb finalitat d'exploració sexual són supòsits que les fan susceptibles de poder sol·licitar protecció internacional, però el tancament de fronteres i els diversos confinaments per la covid han dificultat d'una manera manifesta que poguessin moure's per buscar refugi a Europa.

L'any 2020, segons estimacions del Fons de Població de Nacions Unides, es calculava que 6 mesos de confinament suposarien 31 milions de dones més que patirien violència masclista en l'àmbit familiar –més de les que ja la patirien en una situació sense pandèmia–, que els matrimonis forçats s'incrementarien i que les dones veurien vulnerats els seus drets reproductius, ja que no tindrien accés a la salut sexual i reproductiva perquè moltes

consultes, hospitals i clíniques van limitar els seus serveis i les interrupcions a les cadenes de subministraments van afectar la disponibilitat d'anticonceptius, amb repercussions gravíssimes especialment en dotze dels països amb ingressos més baixos del món.

Pel que fa als matrimonis infantils, s'estima que actualment 650 milions de matrimonis són producte d'unions forçoses infantils, i amb la covid es van aturar els programes de prevenció i sensibilització sobre aquesta pràctica. Si no es reactiven i la tendència es reverteix, l'any 2030 hi haurà 150 milions de ma-

Foto: Pexels

trimonis infantils més arreu del món, segons dades d'UNICEF.

Altres dades que resulten rellevants per dimensionar de què parlem quan ens referim a violències estructurals que pateixen aquestes dones i nenes és que l'any 2021 hi havia aproximadament 200 milions de dones i nenes que havien patit mutilació genital femenina, i s'estima que, entre el 2015 i el 2030, al voltant de 68 milions de nenes més seran sotmeses a aquesta pràctica a 25 països del món. La covid ha aturat els programes de prevenció d'a-

questa pràctica i ha evitat que dones i nenes poguessin escapar-se'n.

En aquest sentit, recentment Aissatou Diallo, presidenta de l'Associació Humanitària Contra l'Ablació de la Dona Africana –AHCAMA–, denunciava que, segons han pogut documentar des de l'associació, al voltant del 35% de les dones africanes que arriben a l'Estat espanyol ho fan buscant protecció i fugint de la mutilació genital femenina per a elles o per a les seves filles.

Però no podem caure en el parany de pensar que la violència que pateixen dones i nenes acaba una vegada abandonen el seu país d'origen. Durant el trànsit migratori els perills es multipliquen, i la pandèmia ha accentuat les dificultats a les quals fan front.

En els països d'acollida, el risc de patir violència no desapareix, i durant la pandèmia les dones refugiades, migrades i sol·licitants d'asil han hagut de fer front a unes dificultats agreujades per la vulnerabilitat legal i la limitació en l'accés a determinats serveis, com el de la salut, per la forta discriminació laboral que existeix a l'Estat espanyol, que les condemna a treballs temporals, poc qualificats i majoritàriament vinculats al sector domèstic i de les cures. Això ha comportat que moltes –les que tenien contracte– acabessin a l'atur, sense ingressos i, pel rol sovint atorgat, fent-se càrrec de la salut de tota la família en detriment de la seva.

La pandèmia de la covid ha afectat tot el món, però no de la mateixa manera. Les dones i nenes fan front a unes formes específiques de violència i a una discriminació i desigualtat estructurals accentuades per les interseccionalitats. Per aquesta raó, hem de vetllar per donar visibilitat, des de tots els àmbits, a totes les dones que veuen els seus drets humans vulnerats i protegir de manera efectiva les que cerquen asil.

Les millors perles

Una dona va estar cobrant durant trenta anys la pensió d'un mort, tal com ha publicat *elDiario.es*. La senyora, ara octogenària, treballava a l'hospital on va morir l'home el 1980, i des d'aleshores s'embutxacava els diners de la seva jubilació.

Té 129 fills i n'està esperant nou més. És el cas d'un britànic de 65 anys que ha continuat donant esperma tot i que l'edat límit per fer-ho són els 45. L'home, jubilat, ho va explicar al programa de televisió *This Morning*.

L'Hospital del Vendrell va patir un incendi (sense víctimes) fa uns dies. L'origen del foc: la cigarreta que va encendre un pacient, que va acabar ferit amb cremades al pit i al coll. Com a mínim es va estalviar haver d'anar a l'hospital... Ja hi era.

Detenen un home de 36 anys a Granada per conduir begut per les vies del metro, també als trams subterranis. La policia li va fer dues proves d'alcoholèmia i, per a sorpresa de ningú, va donar positiu. I amb nota.

Twitter (@AustralianOpen)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Darrer dilluns del mateix gener

per David Fernández

Foto: Pexels

Darrer i cinquè dilluns del gener de 2022 i es reconfirma la pujada ininterrompuda de tot plegat –cinisme, macrogranges i extrema dreta inclosos. Gener costerut com mai, ara que per posar la bugada o el calefactor hem de consultar el parquet borsari de les hores vall i recórrer als remeis casolans –que mai caduquen, perennes– de les àvies. I això que ja hem perdut el compte, retransmès en estricta directe a cada telenotícies, de quants cops ha pujat la llum el darrer dia. Mostra aleatòria de la subhasta a l'alça en la qual vivim, a u de gener el preu electritzant era tres vegades més gran que el del primer dia de l'any de 2021. En la darrera dècada, l'aigua s'ha enfilat un 70%. I en pocs mesos, el preu de la bombona de butà ha crescut un 33% respecte del darrer hivern. L'oli d'oliva s'ha encarit un 25%. I els combustibles, un 30%. No serà per dades d'infart. El desembre, l'IPC marcava una pujada històrica del 6,7%. Ahir van comprovar, els que tenen sort de tenir nòmina, que els salaris, en canvi, només s'han actualitzat a un 1,68% més aquest gener. Els comptes no ens surten –a ells, sí, és clar, per això desquaden els de la majoria.

Amb el preu de la vida inflacionada a raó d'un 5% addicional, només cal parar l'orella al que denuncia *Mareta Pensionista*, aclarint que el que s'anuncia com a pujada de les pensions és una pèrdua material estricta de poder adquisitiu. Si tot puja un 5% i les pensions només un 2,5%, no cal ser Einstein per saber que els números no quadren i que ens venen bou per bèstia grossa. Cal afegir el de sempre enmig de l'espessor metropolitana: que la vida i les desigualtats sempre van per barris i no és mai el mateix on cau aquesta grossa inversa i com es reparteix l'altra pedrea inflacionista, que no dona res, només pren. L'Evangelí segons Sant Lluç sempre treu el cap al gener: a qui més té, més se li donarà; a qui poc té, se li traurà el poc que li quedi. Mentre Europa, en aquest cas, sí que els mira –als Pujol, als Borbons– i llança un cable vergonyós als evasors fiscals, ordenant retornar dos milions d'euros a qui els tenia amagats a Andorra. Per prescripció delictiva; el que mai caduca ni prescriu és la desigualtat. Gener infaust, doncs. I esclaridor. Alguns fan l'estiu en ple hivern: a l'agost la previsió de beneficis nets per a 2021 d'Endesa, Iberdrola i Naturgy s'estimava en quasi 7.000 milions d'euros.

Tot és inversament proporcional i sempre puja el cost de la vida en paral·lel a la pujada exorbitada dels beneficis de les grans empreses, les de sempre, les que controlen el cotarro i, rere un cicle de privatitzacions i desregulacions, van aconseguir que el que eren serveis públics fonamentals passessin a ser tipificats com a serveis essencials on posar la mà i la pistola. Atracaments a plena llum. Això passava el 1997, de la mà del PP de José María Aznar i Rodrigo Rato, però per suprema ordre europeu neoliberal. Liberalització del sector elèctric, li va-

ren dir, amb la falsa promesa que es feia pel nostre bé, perquè els preus baixessin –i bla, bla, bla. No cal fer *spoilers* de com va acabar tot plegat. De tant privatitzar-ho tot ens quedarem sense res. Canibalisme en potència. Vampirisme a l'engròs. I unes quantes portes giratòries dels que firmaren aquelles liberalitzacions exprés i acabaren l'endemà en el butacó d'un consell d'administració. En els darrers vint anys les elèctriques han guanyat la gèlida xifra de 112.000 milions d'euros en beneficis nets, mentre ens llevem sospesant que la propera bugada millor posar-la a les sis del matí.

Tanmateix, la pujada de gener, per a molts, no és circumstancial ni passatgera i durarà durament, sense treva, fins al proper hivern. Viuen en un gener permanent, com altres ho fan en un agost perpetu. Gener, paradoxalment, és temps de dades i informes contraposats. És el moment cruïlla habitual on el Fòrum de Davos diu la seva –enguany no, suspès fins al maig per la pandèmia– i Oxfam diu la contrària, amb la seva anàlisi anual sobre les desigualtats globals: enguany detalla que, des de 1995, l'1% més ric del planeta ha acaparat prop de vint vegades més riquesa global que la meitat més pobra de la humanitat. I que les desigualtats maten –a raó d'una persona cada quatre segons.

No serà per informes. Aviat, parlant de fets on fa massa que fem molt tard, es presentarà el darrer Informe Foessa sobre els efectes de la covid en les desigualtats socials. Totes les temences anticipades i les pitjors previsions s'han complert puntualment: en pandèmia s'ha aguditzat l'empobriment i les llars sense cap ingrés estable, ha crescut la bretxa de gènere, l'exclusió impacta el triple en la migració, s'ha consolidat la desconexió i apagada digital de moltes llars, massa jove viu en un present *no future* i la diferència entre els que més tenen i els que menys ha augmentat un 25%. Gener permanent: tres de cada deu famílies s'han vist obligades a reduir les despeses habituals en alimentació, roba i calçat. I Catalunya és una de les societats més afectades.

Calendari d'advent i d'adversitats, amb el rerefons inequívoc de la crisi i fallida d'un model malbaratador, desigual i hiperconsumista –insostenibilitat, degradació i depravació–, dijous passat al Saló de Cent de Barcelona es retia homenatge, amb la medalla d'or al mèrit civil a títol pòstum, a dos imprescindibles que als nords del sud i als sud del nord feien el mateix: Pere Casaldàliga –«no n'hi ha prou amb ser creient, s'ha de ser creïble»– i Manel Pousa, *Pare Manel*. Amb escassa presència oficial –quatre de quaranta-un regidors–, al final del lliurament s'escolava la melodia d'una antiga cançó: «*Seria tot un detall / Tot un símptoma d'urbanitat / Que no perdessin sempre els mateixos / I que heretessin els desheretats*». No serà aquest gener. No encara.

“

**De tant privatitzar-ho
tot ens quedarem
sense res.**

Canibalisme en potència.

Vampirisme a l'engròs.

I unes quantes

portes giratòries

dels que firmaren

aquelles

liberalitzacions exprés

i acabaren l'endemà

en el butacó

d'un consell

d'administració

”

Flaixos

@DrSaoirse: He dit a la veïna americana que l'hospitalització de ma mare, la recuperació al sociosanitari i la fisioteràpia són gratis, i es pensa que soc d'una república socialista.

@laialapapaia: Considero fort que la majoria d'humans ens hàgim resignat a acceptar que la impressora que tenim a casa no arribarà a funcionar mai.

@vicentmontagud: El único peligro que corremos los periodistas ahora mismo en Kiev es rompernos la crisma resbalando sobre el hielo y eso te puede pasar en Lleida.

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**

t'ins teu

Els patinets i, en general, tots els vehicles de mobilitat personal ja no podran circular per voreres o zones de vianants de Granollers. De fet, la Policia Local intensificarà els controls per sancionar aquells qui incompleixin les normes.

L'Esbart Dansaire arriba als 90 anys en molt bona forma

» L'entitat celebrarà aquest aniversari amb una programació especial

» Tot i la pandèmia, l'Esbart està vivint un dels seus millors períodes

Olga García
GRANOLLERS

Era l'any 1932 quan Granollers donava la benvinguda a una nova entitat de balladors i balladores: l'Esbart Dansaire. Una associació que va començar a funcionar amb una forta empena i també amb una gran presència en la vida cultural de la ciutat, fins a arribar a convertir-se en el que és avui dia. Una de les entitats granollerines més reconegudes, no només per la seva activitat, sinó per la seva trajectòria, que aquest 2022 arriba als 90 anys.

Per aquest motiu, l'entitat ha programat un calendari ple d'actes fins al març, amb els quals celebrarà un aniversari especial que, segons Pepus Costa, president de l'Esbart Dansaire, "no acabarà de ser com ens hagués agradat per la pandèmia". Per això, tot s'ha concentrat en dos mesos, febrer i març.

De fet, diumenge ja va començar la celebració amb una primera ballada a la qual se sumaran la que protagonitzaran les colles infantils, el pròxim 6 de març, i la ballada conjunta de cloenda, el dia 26 del mateix mes. Tot això, juntament amb una xerrada sobre la història de l'entitat, una exposició itinerant de vestuari als aparadors de les botigues i un dinar de germanor. "Un programa més breu del que volíem, però que almenys ens permetrà celebrar aquests 90 anys en espais adequats a la pandèmia, on poder assegurar el compliment de les mesures de seguretat", avança Costa.

Ballada de diumenge a la Porxada. Foto: Pepus Costa

L'ÈPOCA MÉS BRILLANT

El que està clar és que "90 anys donen per a molt", diu el president. "Però també és evident que en gairebé un segle d'història, no tot ha anat tan bé com ara", afegeix. I és que des del 1939 i fins al 1991, l'Esbart va viure una època que Costa considera "força fluixa", marcada per la postguerra i per les restriccions imposades pel franquisme. "Però des de llavors i fins ara, en aquests darrers 30 anys, l'entitat està vivint la seva època més brillant, amb tres dècades plenes d'efervescència", afegeix el granollerí.

Actualment, l'Esbart compta amb 115 membres i, tot i que la pandèmia ha afectat moltes entitats culturals, que han perdut socis, "en el nostre cas seguim sent els mateixos de sempre", explica el president. "L'únic que ens ha fet mal de la covid-19 és el fet que hem hagut d'estar un any i mig parats, encara que hem tornat motivats i amb moltes ganes", afegeix.

UN FUTUR ASSEGURAT

Però aquesta motivació durarà per sempre? El problema que es troben algunes entitats és el del relleu generacional perquè quan les persones que avui dia s'encarreguen de tirar-les endavant deixen els seus càrrecs, o no hi ha joves o els que hi ha no volen ocupar els seus llocs. Un contratemps que, en el cas de l'Esbart "no passarà perquè sempre hem tingut una constant de socis infantils, que es mou entre els 25 i els 30 nens, i això ens fa ser optimistes i presagiar un bon futur", diu el granollerí. De fet, la clau està en el paper de les famílies, ja que, en moltes ocasions, ser balladors es transmet de pares a fills.

És per això que, tot i els 90 anys, l'Esbart promet seguir oferint cultura a la ciutat durant molt més temps perquè, com bé diu Costa, "encara que som conscients que ja hem tingut una vida molt llarga, la que queda per davant ho serà encara més".

Els Xics, més a prop que mai de tenir un local propi

CULTURA ▶ Fa 30 anys que els Xics van constituir-se com la colla castellera de la ciutat i, en tot aquest temps, mai han tingut un espai propi on assajar. Una demanda que sempre ha estat una prioritat per als Xics, no només per poder alliberar l'espai d'ús municipal de la Troca, sinó per tenir un local autogestionat i que cobreixi les seves necessitats.

Però aquest clam històric podria fer-se realitat pròximament perquè, segons explica la colla en un comunicat, "l'espai conegut com La Porteria, dins Roca Um-

bert, podria complir amb les condicions que necessitem, un cop s'hi facin un seguit de millores de restauració". I és que, segons l'escrit, els Xics haurien arribat a un acord amb l'Ajuntament després d'una reunió on aquest hauria dit, de manera no oficial, que "amb les vivències viscudes amb la pandèmia s'ha demostrat que l'energia que mou una ciutat són les seves entitats i hi volem creure i donar-hi la nostra confiança".

Un pas que els Xics agraeixen i que es converteix en "la millor manera de celebrar els 30 anys".

Tret de sortida a la 32a edició del Jazz Granollers Festival

Aquesta tarda es farà el primer concert. Foto: La Vella Dixieland

MÚSICA ▶ Avui, Granollers tornarà a sonar al ritme del jazz amb els millors artistes locals però també amb trios, quartets, bandes i orquestres d'arreu del món. I és que aquesta mateixa tarda comença la 32a edició del Jazz Granollers Festival, al Casino.

La Vella Dixieland serà l'encarregada d'inaugurar el festival amb un concert que celebra els seus 40 anys de trajectòria, on interpretaran cançons que van des del jazz tradicional fins al swing o el blues i també temes de producció pròpia. Una actuació que

se sumará a la resta de concerts programats cada divendres fins al 8 d'abril, quan clourà el festival amb l'artista Edurne Arizu i el Jazz Granollers Ensemble.

A més, com ja és habitual, el festival també donarà l'oportunitat als més petits de sentir-se estrelles del jazz per un dia. Per això, la Big Band de l'Escola Pereanton i els Combos de l'Escola Municipal de Música Josep Maria Riera participaran al Jazz Granollers. Tot amb l'objectiu d'oferir una programació ben variada i per a tots els públics.

Espai Empodera't

ESPAI DE VIDA CONSCIENT A MOLLET DEL VALLÈS

IOGA
PILATES
HIPOPRESSIUS
COACHING
SUPPORT A L'EMBARÀS I EL POSTPART

OSTEOPATIA ADULTS I INFANTS
NUTRICIÓ NATURAL
ACUPUNTURA
PSICOLOGIA

Informa't de les activitats i professionals al teu servei

info@espaiempoderat.cat
Whatsapp 93 130 69 22

espai empodera't

Av. Llibertat, 59 (despatxos) Local 1
Mollet del Vallès

@espaiempoderat

Comerç | Nova campanya per incentivar el consum

ADHEC ha preparat una campanya de rebaixes especial, sota l'eslògan No voldràs sortir de Mollet. Una iniciativa que comença avui i que s'allargarà fins al dia 14, amb l'objectiu d'incentivar el consum a les botigues locals.

L'Ajuntament fa un nou pas per urbanitzar el Calderí

» Dilluns es va donar llum verda al projecte per fer el macrobarri
» La plataforma Salvem el Calderí s'hi oposa i presentarà al·legacions

Olga García
MOLLET

La notícia que els defensors del Calderí no volien escoltar es va saber dilluns, quan la Junta de Govern Local va aprovar inicialment el projecte que pretén urbanitzar l'espai agrícola. Així ho ha decidit l'Ajuntament, que ja ha marcat un pressupost de 24,6 milions d'euros per començar a fer les primeres actuacions: dibuixar el traçat dels carrers i les zones verdes del nou barri i la seva connectivitat amb la resta de la ciutat.

Entre les accions principals previstes, destaca la construcció de quatre parcs, d'una gran plaça central d'ús públic polivalent, de carrils bici i de carreteres per unir el Calderí amb el barri de l'estació de França i el polígon de Can Prat. Un total de 95.000 m² d'espais verds i més de 56.000 m² de carreteres, rotondes i voreres.

Per això, la regidora de Territori, Planificació Urbanística i Obres, Mireia Dionisio, ha dit que aquest projecte és "molt important per a la ciutat". I és que, segons l'alcalde, Josep Monràs, la urbanització del Calderí "permetrà, en un futur, que la ciutadania disposi de més zones verdes i, el més important potser, que Mollet disposi d'habitatge públic, nous espais comercials, equipaments moderns i una zona esportiva del segle XXI".

Però, com era d'esperar, l'aprovació inicial de totes aquestes actuacions no ha tardat a aixecar les crítiques dels membres de la plataforma Salvem el Calderí.

El consistori vol urbanitzar el Calderí. Foto: Salvem El Calderí

"UN PAS GREU"

"Aquest nou pas demostra, una vegada més, que el govern segueix en la línia de prendre decisions sense obrir un debat ciutadà que permeti consensuar entre tots la ciutat que volem", diu el representant de l'entitat, Txus Carrasco, a Línia Vallès. I és que, tot i que el passat mes de setembre la plataforma obria un procés judicial contra el projecte urbanístic, en el qual van presentar diferents informes tècnics desfavorables a la construcció del macrobarri "per incomplir diversos punts que van en contra de la preservació del medi ambient", explica Carrasco, el projecte ha tirat endavant.

És per això que el molletà pensa que "és un pas greu, ja que, tot i que l'Ajuntament té la informació que els vam fer arribar en relació amb tot allò que incompleix el POUM, no els hi ha importat i han decidit que el millor és fer pisos a qualsevol preu". Una actitud que Carrasco creu que és fruit de la prioritat que el govern dona als especuladors i als inversors interessats en aquests terrenys i que "s'adequa al discurs pu-

blicitari que fan sempre que parlen del Calderí", diu el molletà.

Amb tot, però, el projecte estarà en exposició pública durant un mes. De fet, la CUP ja ha dit que demanarà la seva nul·litat i, segons Carrasco, Salvem el Calderí presentarà al·legacions perquè segueixin "amb tota l'esperança de fer que l'Ajuntament rectifiqui". Ens avala la raó", afegeix.

MÉS POLÈMICA ALS PINETONS

D'altra banda, tot i que aquesta aprovació inicial no afecta la urbanització dels Pinetons, Línia Vallès ha sabut que en les darreres reunions entre l'Ajuntament i els veïns de Santa Rosa i Can Borrell, s'hauria posat sobre la taula la possibilitat d'instal·lar locals d'oci nocturn als espais verds que es pretenen urbanitzar. "Els edificis que es construiran estan titllats de locals comercials, però vam preguntar si hi cabria la possibilitat que es lloguessin o es compressin per fer bars musicals i ens van dir que sí", lamenta Teresa Prades, presidenta de l'Associació de Veïns de Santa Rosa. Sobre aquesta qüestió, l'Ajuntament no s'ha volgut pronunciar.

Educant contra les violències masclistes des de les escoles

EDUCACIÓ ▶ Estimar no fa mal. Així es titula el programa impulsat per l'Ajuntament que ja s'està duent a terme a les escoles i instituts de la ciutat, amb l'objectiu de prevenir i erradicar la violència masclista i d'educar des del principi d'igualtat. Uns tallers que s'allargaran fins a l'abril i que s'impartiran a alumnes de 3r d'ESO de cinc centres diferents.

"El nostre propòsit és donar un seguit d'eines al jovent per tal de poder identificar relacions masclistes i abusives, així com les microviolències quotidianes", diu

la regidora de Polítiques de Gènere, Feminisme i Diversitat, Pepi Muñoz. Per això el programa està plantejat a partir de diferents activitats dinàmiques que permeten treballar la reflexió i la mirada crítica sobre aspectes relacionats amb la igualtat. I és que, segons la regidora, "és molt important i necessari educar en aquests valors des de la infància".

Un pas, per tant, a favor de la no discriminació per raó de sexe o gènere, que es preveu que arribi a un total de 50 grups d'alumnes del municipi.

Marta Vilaret (ERC) rep el suport d'Aragonès

Aragonès i Vilaret, durant l'acte d'ahir. Foto: Línia Vallès

POLÍTICA ▶ La nova candidata a l'alcaldia d'ERC Mollet, Marta Vilaret, va rebre ahir al vespre el suport del president de la Generalitat, Pere Aragonès, en un acte que va servir per oficialitzar la seva candidatura de cara a les eleccions municipals de l'any que ve.

Durant l'acte, que es va celebrar al Mercat Vell, Aragonès va afirmar que espera que a partir del 2023, quan des de la Generalitat toqui col·laborar amb Mollet, la ciutat tingui com a alcaldessa Vilaret. "Ens

tindrà a tots al teu costat", va afirmar el líder dels republicans. Vilaret, satisfeta i emocionada, va exposar quins són els seus objectius ara que és la nova cap de files d'ERC a Mollet. "El que ens plantejem és un repte ambiciós i difícil, però necessari", va exposar. "Per això toca fer relleu a l'Ajuntament, per higiene democràtica i generacional també", va afegir Vilaret, que va deixar clar que el seu principal objectiu és "fer una ciutat de tothom i per a tothom, on ningú es quedi enrere".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès

Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Tota la població de Sant Fost. O gairebé tota la de la Llagosta. O la meitat de la de Martorell o Olesa. O dues terceres parts de la de Sant Just. El nombre de defuncions de persones grans que hi va haver durant el primer mig any de pandèmia equival a aquestes comparacions. En només sis mesos, 11.255 persones de més de 70 anys van morir a conseqüència de la covid a Catalunya. Es diu de pressa, però com seria l'experiència de visitar, per exemple, Sant Fost el 31 de gener de 2019 i veure gent als carrers i tornar-hi el juny de 2020 i no trobar-hi ningú? Seria com caminar per un paisatge arrasat per la guerra o pel silenci d'un desastre nuclear.

És així com millor s'entenen els efectes de la pandèmia: com un desastre que va posar el focus en la gent gran. I ara que ja hem fet el símil adequat, que sabem de què parlem, caldrà pensar com aquesta població ha entomat una realitat tan extrema. Mort, tristesa i soledat. Aquestes serien les tres paraules guia per recórrer els dos darrers anys viscuts per les persones grans. Però també ho serien altres mots menys durs: resistència i esperança.

MORT

Quan el 10 de març la filla de la Maria Teresa li va dir que era millor no reunir-se per celebrar el seu aniversari, ella, una dona vital de 86 anys, no podia arribar a imaginar-se el que havia de venir. "No em vaig espantar", assegura a l'altra banda del telèfon.

Durant aquests dos anys, el seu exmarit i el pare del seu gendre han mort de covid. "Els meus dos consogres van entrar a l'hospital amb covid, i quan ella va recuperar-se i en va poder sortir, li van dir que el seu marit havia mort", relata la Maria Teresa.

Albert Quiles, director de la fundació Amics de la Gent Gran, assenyala que a l'inici de la pandèmia les morts es van fer notar en un organisme que està en contacte amb unes 2.200 persones. "No podem dir-ho del cert, però les morts d'usuaris van augmentar entre un 10 i un 15% els primers mesos", afirma Quiles.

Amb tot, si en algun lloc es va fer sentir especialment la mort de la gent gran, aquest va ser les residències: l'epicentre de la pandèmia. Tal com ha posat sobre la taula Amnistia Internacional, "a Catalunya, de l'1 de març al 15 de novembre de 2020 van morir per covid 7.045 persones grans que vivien en residències". Així mateix, l'organització denuncia que en molts centres s'han vulnerat drets fonamentals d'usuaris i familiars.

"Tinc dret a saber què estava passant. Ens ho han negat sempre. La meua mare no ens la podran tornar, però una cosa que es podria haver evitat no volem que torni a passar mai més", diu l'Ana María, filla d'una dona que vivia a la residència Federica Montseny de Barcelona. En el seu cas,

El 40% de les persones grans se senten més soles ara que abans de la pandèmia. Foto: Eli Don/ACN

Els dos anys de les víctimes més grans

Les persones grans són les que més han patit els efectes de la pandèmia. A més de veure's directament afectades pel risc de mort si es contagien, de vegades s'han sentit soles i oblidades per la societat. Això ha fet que la seva condició tant física com emocional s'hagi deteriorat en menys de dos anys.

no va ser traslladada a l'hospital quan es trobava en estat crític, i encara que la filla ha presentat una denúncia, el contenciós, com tants altres a tot l'Estat, encara no s'ha resolt.

Els mateixos treballadors d'algunes residències de Barcelona han denunciat les deficiències que els seus centres tenien per afrontar una crisi com la que hi va haver. La Natalia, una gericultora d'una residència barcelonina, afirma que a les persones grans

que hi vivien "no se'ls va explicar què estava passant i moltes van pensar que se les castigava", i això va comportar-los "un greu deteriorament físic". En els casos més extrems, segons lamenta Amnistia Internacional, "hi ha persones que han mort soles, violant així el seu dret a la mort digna i suposant també un trauma per a les seves famílies". "Tampoc va haver-hi una gestió adequada de l'acomodament i del trasllat de les persones un cop mortes: no s'a-

visava els familiars, tardaven dies a treure els cossos de les residències, les famílies no sabien on eren...", afegeix.

TRISTESA

La mort és la conseqüència més terrible de la pandèmia. Malgrat això, la crisi sanitària també s'expressa en altres aspectes com el confinament.

"La veritat és que he viscut molt malament aquests dos anys... Estic sola i soc molt gran,

i els dos primers mesos me'ls vaig passar sense veure ningú", diu l'Aurora. Ara té 86 anys i surt de casa amb dificultats. Abans baixava al carrer i quedava amb altres persones grans, però el març de 2020 tot allò va quedar enreure. La seva anterior vida es va ensorrar. La pandèmia li ha passat factura i ha empitjorat físicament. Li costa caminar. De fet, ha passat del bastó al caminador. De fet, ha passat del bastó al caminador en menys de dos anys. "La vida m'ha canviat", lamenta.

Els meus avis

● Els periodistes, sempre sota l'allargada ombra de l'objectivitat, oblidem que les històries sobre les quals escrivim també són nostres. I per molt que ens en vulguem extreure, ens afecten. En el cas de la pandèmia, aquesta idea no pot ser menys certa. Tots coneixem gent gran. Avis, pares, àvies o mares que han estat les víctimes d'aquests dos anys. Han patit veient com persones de la seva generació morien i pensant que, si s'infectaven, recorrerien el mateix camí.

La Montse i l'Albert tenen 86 i 90 anys. Quan va començar la pandèmia

familiars s'encarregaven de fer-los la compra, d'anar a la farmàcia, de planxar-los la roba o de fer-los el menjar.

Els mesos van passar, i quan la situació ja estava més normalitzada, la filla de l'Albert i la Montse va trobar una altra noia per fer les tasques. La parella cada cop tenia més dificultats per valer-se per si mateixa. Per a la Montse, era el dolor, "el mal de tot", i per a l'Albert la cada cop més fràgil vista, que el feia "avorrir com un vell".

La reclusió els ha passat factura. El cada cop va amb menys freqüència al mercat a comprar i ella no es mou de

Qui no té un avi, una àvia, un pare o una mare d'edat avançada? Són les persones que més han patit la pandèmia i mereixen les nostres històries

tenien una dona que anava a casa seva cada dia per netejar i cuinar. Amb dificultats i ajuda, encara es podien valer pel seu propi peu. Poc després de l'esclat de la pandèmia, però, la noia que treballava a casa seva va decidir que, per por de contagiar-se i de contagiar-los a ells, deixava la feina.

Els familiars ens vam organitzar per fer les tasques. Cada dimecres, qui escriu aquestes línies hi anava dues hores a netejar els lavabos, a passar l'aspiradora i a fregar el terra, mentre la Montse mirava com Ana Rosa Quintana treia a passejar eslàgans sensacionalistes a la televisió i l'Albert escoltava a la ràdio les novetats financeres del seu Barça. Altres

casos. Diuen que tenen ganes de marxar. Aquell eufemisme de la mort. Parlem el gener quan els dic que vull que apareguin en aquest reportatge. Els pregunto què és el que més els ha afectat de la pandèmia i si tenien por de contagiar-se. "De contagiar-me i morir, no. El que pitjor porto és no poder veure els meus fills i els meus nets amb tanta freqüència", diu la Montse. "Poder-los abraçar", afegeix. "Ja m'ho imagino", responc jo amb les paraules sortint-me de darrere de la mascareta i pensant que aquesta vegada tampoc l'abraçaré. "Treu-te aquesta merda de la cara", em diu l'Albert fent broma com fa sempre. Tots tenim gent gran que es mereix les nostres històries.

Ella és l'exemple més clar de la llosa que suposen els temps pandèmics. "Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure gaire més, em falta alegria", afirma.

Té la veu cansada. Només s'il·lumina quan recorda el passat. "A mi sempre m'ha agradat la natura, i ara des de casa no veig ni un arbre... Quan tenia 20 anys vaig anar de Martinet a Andorra i d'allà a Puigcerdà... Que bonic que va ser!", rememora. Per travessar la frontera ho va haver de fer de matinada, quan no hi havia guardes, perquè el règim franquista no permetia a les dones canviar de país. Són més de 130 kilòmetres de ruta a peu. Ara l'Aurora ja no pot caminar pels Pirineus, i ens recorda que tots els joves serem gent gran i que tota la gent gran va ser jove.

SOLEDAT

El cas de la Pilar també té punts semblants al de l'Aurora. Ella té 73 anys i el març de 2020 en feia dos que el seu marit havia mort. "La veritat és que he passat la pandèmia amb molta angoixa. Totes les mesures em van fer

agafar molta por", explica. Durant els primers compassos no sortia de casa i se sentia sola. "Ho vaig passar molt, molt malament... Hi havia dies que no em volia llevar ni menjar", recorda.

La soledat ha estat una constant. Segons un estudi d'Amics de la Gent Gran, més del 40% dels usuaris amb els quals tracten se senten menys acompanyats ara que abans de la pandèmia. Tal com detalla Quiles, la soledat s'ha agreujat encara més per la manca de coneixements tecnològics d'aquesta població. "Tres de cada quatre persones que acompanyem fan servir el telèfon fix per a la seva comunicació", afirma per afegir que "la bretxa digital és severa". Això va fer que moltes persones perdessin el contacte humà directe. Amb tot, Quiles llença una reflexió: "Molta gent a la qual preguntàvem com estava vivint el confinament ens replicava: 'Quin, aquest o el d'abans?'. Abans de la pandèmia ja vivien reclosos".

La mateixa Pilar s'ha sentit abandonada. Considera que la pandèmia ha aprofundit el menyspreu de la societat cap a la gent gran. "Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els fills dels fills, i quan no aporten res se'ls

"Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure"

"La pandèmia ha aprofundit el menyspreu cap a la gent gran... Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els nets, i quan no aporten res se'ls aparta"

aparta i es tornen invisibles", critica. Ella, però, creu que de tot-hom es pot aprendre alguna cosa.

Sigui com sigui, fa uns mesos que les coses ja no són tan dures per a la Pilar. "La situació va canviar com si haguessin girat un mitjó quan va venir el voluntari d'Amics de la Gent Gran... Va ser com un flexxazo, ens vam entendre des del primer moment", comenta rient.

RESISTÈNCIA I ESPERANÇA

Als seus 86 anys, la Maria Teresa té un rellotge intel·ligent al canell que li diu que ha de fer 6.000 passes cada dia. El passadís de casa seva, ha comptat, són unes 100 passes. Durant el confinament, el recorria 60 vegades cada dia. "Ho feia quan hi havia anuncis a la televisió o en altres moments", explica. El seu cas demostra la capacitat de resiliència de moltes persones grans.

Ella ha aprofitat la pandèmia per abonar-se a les seves aficions. "Durant el confinament vaig llegir, vaig escriure... Vaig poder fer el que volia", diu. El seu cas divergeix del d'altres persones d'edat avançada que no tenen la mateixa vitalitat. Què la fa diferent? Seria molt fàcil parlar de caràcters, però en la seva història hi ha dos elements cabdals. El pri-

mer: en cap moment s'ha sentit sola, ja que el contacte amb la família ha estat constant. "Els meus fills em venien a veure des de la finestra i cada nit fèiem videoconferències", diu. El segon: les noves tecnologies. "Amb les amigues, tot i que fa dos anys que no ens veiem i abans quedàvem almenys un cop al mes, ens hem continuat parlant pel WhatsApp", afegeix.

Malgrat tot, ella també ha tingut por. "Ara no em faré la valenta [riu], perquè tot aquest temps he tingut el termòmetre sempre al costat per posar-me'l al mínim símptoma", admet. A més, també s'indigna pel que ha passat a les residències. Tanmateix, és cert que la seva manera d'entendre el món l'ha ajudat. "Amb l'edat que tinc veig les coses diferent. Les coses passen. No hi ha una explicació per a tot i no cal buscar-la", afirma.

La Maria Teresa, com totes les persones grans, com l'Aurora i la Pilar, ha estat víctima d'un món que fa bona l'expressió "el mort al sot, el viu al rebost". El mort són les persones grans i els vius la resta.

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

L'entitat celebra el seu aniversari amb un programa ple d'activitats per als socis, que s'allargarà durant els pròxims dies i que comença precisament avui, amb una exposició a Can Rajoler centrada en la figura de la dona.

Nou projecte cultural: fer teatre a partir d'experiències locals

CULTURA ▶ Explicar històries, vivències i anècdotes locals a través del teatre. En això consisteix el projecte Veus de Parets, que es va presentar dimarts al Teatre Can Rajoler. Un taller que convertirà tot allò que li passa la gent del poble en una obra de teatre.

Aquest nou projecte estarà dirigit per Queralt Riera, dramaturga, directora d'escena, mestra d'actors, productora i escriptora paretana. "És una iniciativa que feia molt temps que volia tirar endavant i amb la qual estic molt agraïda i molt contenta", deia en la presentació Riera.

La gràcia d'aquest projecte és, precisament, que ni tan sols Riera sabrà el resultat final de l'obra que es presentarà per a la Festa Major d'Estiu. "Però la farem a partir de les inquietuds i dels temes que interessin a la gent del poble", assegurava. Una manera de donar prioritat a la cultura local que, segons la directora, "contribuirà al llegat cultural que deixem a les generacions posteriors".

L'obra de teatre es crearà a

El projecte es va presentar dimarts. Foto: Silvia Ferran/Ajuntament

partir de classes gratuïtes que s'impartiran entre el 3 de març i el 21 de juliol i "serà molt dinàmic i molt pràctic, perquè la gent s'ho passi bé", deia la paretana. Per això, tant el regidor de cultura, Francesc de la Torre, com l'alcalde, Francesc Juzgado, han agraït la tasca de Riera.

"És una experiència innovadora, quasi pilot en el món del teatre i per coses com aquesta Parets

és un referent en cultura i art", deia Juzgado. I és que Veus de Parets es configura com una novetat teatral en què la ciutadania serà la guionista i, a la vegada, la protagonista d'una obra que, si funciona bé, podria tenir continuïtat al municipi. Un fet del qual no dubta de la Torre perquè "l'Ajuntament sempre ha apostat per la cultura local i perquè Parets té gent impressionant", conclouia.

Queixes pel tancament temporal de la piscina

EQUIPAMENTS ▶ Al novembre, alguns veïns de Parets es començaven a queixar que l'aigua de la Piscina Municipal Miquel Luque estava més freda de l'habitual. Una queixa que va tornar fa uns dies i que ha portat al tancament de l'equipament fins a l'11 de febrer.

El problema, segons informa l'Ajuntament, ha estat una avaria en el sistema d'escalfament d'aigua que ha coincidit amb un retard en l'entrega de la maquinària necessària per arreglar-la. Un fet que, segons el veí Miquel Font "és una autèntica vergonya perquè

fa que, com sempre, els perjudicats de les males gestions municipals siguem nosaltres", lamenta. I és que, segons el portaveu d'Ara Parets ERC, Jordi Seguer, "feia temps que calia arranjar tot el sistema d'escalfament de l'aigua i renovar completament la màquina, però això no es va fer en el seu moment". Per això, segons explica, ara es paguen les conseqüències d'aquesta manera.

Mentrestant, el consistori ha avançat que els abonats rebran la part proporcional de la seva quota pels dies de tancament.

La Piscina Municipal Miquel Luque. Foto: Silvia Ferran/Ajuntament

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUIR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniavallès

bancdelsaliments.org

L'Ajuntament de Martorelles ha aprovat l'adjudicació de 14 horts de Can Camp a 7 hortolans que ja tenien parcel·la i 7 de nova adjudicació. L'espai té 16 parcel·les i dues, de moment, en quedaran lliures.

La plantilla de Coveright Surfaces, en vaga indefinida

MARTORELLES ▶ Els 65 treballadors de la fàbrica Coveright Surfaces, ubicada a Martorelles i que pertany al grup Sherpa Capital, han anunciat una vaga indefinida a partir del 7 de febrer. La plantilla de la fàbrica de film per a mobles de fusta vol impedir que l'empresa li apliqui una retallada de sou del 20%, segons ha comunicat CCOO.

El sindicat també denuncia que la companyia pretén retirar els plusos per antiguitat. Ahir mateix els treballadors es van

La fàbrica Coveright Surfaces. Foto: Google Maps

La plantilla de la fàbrica vol evitar que l'empresa apliqui una retallada del 20% dels sous

reunir amb els representants de l'empresa a la seu del Departament de Treball per tractar d'arribar a una entesa. Si no hi ha un pacte, la vaga començarà el dia 7.

Una mesura que, segons destaca CCOO, compta amb "tot" el seu suport per tal "d'exigir a la direcció de Coveright que rectifiqui i retiri l'article 41 que ha presentat". I és que val recordar que fa dos anys l'empresa va reduir en un 16,5% el salari de la plantilla amb l'aplicació de l'article 41 de l'Estatut dels treballadors. Una mesura que el Tri-

bunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va declarar nul·la el passat mes de gener. L'endemà de conèixer la sentència, l'empresa va anunciar una nova aplicació del citat article 41 per establir una reducció en el salari i eliminar algunes de les millores sobre baixes laborals, antiguitat i altres complements pactats internament.

Noves millores i ampliació del recorregut de l'Albus

SANT FOST ▶ A partir del pròxim 7 de febrer seran vigents les noves millores en el recorregut i la incorporació de noves parades de l'Albus a Sant Fost. S'han modificat l'horari i el recorregut, que passarà a ser un servei dinàmic amb rutes llargues i curtes.

Així, l'Albus arribarà a tot el municipi i tindrà les següents incorporacions (Joan XXIII-Pl. Onze de Setembre, Av. Aragó - Cerdanya, Ajuntament de Sant Fost i Av. Prat de la Riba - Mn. Francesc). La millora ha estat feta amb el suport tècnic de

l'Associació de Municipis de Transport Urbà (AMTU), optimitzarà els horaris (amb dues freqüències més) i millorarà l'eficiència i el cost anual del servei, que passarà a estar disponible durant el mes.

El passat mes d'octubre l'Ajuntament de Sant Fost i l'AMTU van fer modificacions al servei de l'Albus per atendre els requeriments sol·licitats, oferint el servei als barris actuals i incorporant també els barris que van quedar sense transport, com Can Boc i Can Calet.

Part del nou recorregut de l'Albus. Foto: Podem Sant Fost

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre '21 OJD

Tal com va avançar el Som Montornès, l'Incasòl estudiarà la viabilitat de dos solars de Montornès per si s'hi pot fer alguna promoció d'habitatge de lloguer social. Un dels terrenys seria el solar municipal que l'Ajuntament té al carrer Vallromanes.

En marxa la segona edició del projecte Mentoria Jove

MONTORNÈS ▶ Potenciar l'empatia, l'escolta activa i les habilitats socials a través del vincle que es crea entre dues persones és l'objectiu de Mentoria Jove. El jove d'entre 19 i 25 anys ja es pot apuntar a la segona edició del projecte, que està coordinat des del departament de Joventut de Montornès.

Es tracta un programa d'acompanyament emocional i acadèmic en què un jove d'entre 19 i 25 anys assisteix a un altre de 2n i/o 3r d'ESO. Els gu-

És un programa d'acompanyament emocional i acadèmic entre dos joves

ies acompanyen i orienten les persones que reben l'assessorament perquè puguin assolir els seus propòsits. Cada setmana les persones que participen en el projecte es troben du-

El projecte per als joves l'impulsa l'Ajuntament. Foto: Ajuntament

rant una hora i mitja als centres juvenils Satèl·lit i Sputnik.

La idea va sorgir d'un grup de joves que quan van acabar l'ESO van veure que era fonamental la figura d'una persona que els acompanyés o guiés durant la seva estada als instituts.

Mentoria Jove és una de les activitats triades a l'Assemblea Jove dels pressupostos partici-

patius Kosmos 2022 i té el suport tècnic de la xarxa Coordinadora de Mentoria Social.

Les persones que estiguin interessades a fer de mentores han de posar-se en contacte amb el Departament municipal de Joventut enviant un correu electrònic a joventut@montornès.cat o a través d'un WhatsApp (673 532 609).

'God of Pop', l'exposició pictòrica del Mag Lari

MONTMELÓ ▶ Fins ara, el Mag Lari havia tingut molt ben amagat que una de les seves grans passions és pintar. Li encanta. A l'exposició *God of Pop*, que es podrà visitar al Museu de Montmeló de l'11 de febrer al 6 de març, recrea imatges de la pintura romànica i les personalitza en Michael Jackson, el Rei del Pop que en aquesta col·lecció de quadres es converteix en el Déu del Pop. Lari crea un univers surrealista, naïf i enginyós.

Pintats a l'oli sobre fusta, els retauls s'inspiren en escenes bíbliques reproduïdes en el romànic català i estan combinades amb passatges de la trajectòria de Michael Jackson. La combinació no deixa indiferent: hi ha un pantocràtor en què la divinitat s'encarna en el cantant, que porta el seu guant de Swarovski. Padri de la Sala Polivalent, el Mag Mari demostra el seu vincle amb Montmeló, on presentarà per primer cop la seva faceta pictòrica.

El Mag Lari presentarà la seva primera exposició. Foto: maglari.com

Centre Residencial Gent Gran

- ✧ Atenció mèdica i infermeria
- ✧ Control dietètic i alimentari
- ✧ Habitacions individuals i dobles
- ✧ Apartaments per a persones vàlides
- ✧ Recuperacions postoperatòries
- ✧ Estadets temporals i permanents

Ballesol BARBERÀ DEL VALLÈS
C/. Abat Oliva, 24 - Barberà del Vallès

VISITI'NS, prèvia cita, i l'informarem

Servei integral i personalitzat amb la millor qualitat

INFO i RESERVES:

www.ballesol.es

93 747 90 49

El Ple aprova les bases dels pressupostos participatius

LA LLAGOSTA ▶ L'Ajuntament de la Llagosta va aprovar el passat 27 de gener, per unanimitat i durant el Ple ordinari, les bases que regularan els pressupostos participatius d'enguany. Serà, per tant, la ciutadania qui decidirà on es destinaran 40.000 euros del pressupost municipal. Una quantitat que es podrà destinar a despeses amb caràcter d'inversions (que permeten impulsar actuacions de ciutat que poden incidir sobre l'urbanisme, la mobilitat, els

Un moment del Ple telemàtic del 27 de gener. Foto: Ajuntament

La ciutadania decidirà les inversions que es faran amb 40.000 euros del pressupost

equipaments o l'espai públic) o a altres que no tinguin aquest caràcter (com ara les activitats esportives o culturals).

La presentació pública del projecte de pressupostos par-

ticipatius es farà el pròxim 22 de febrer, i serà de l'1 al 27 de març quan es podran presentar les propostes, que seran valorades per les comissions tècniques i el grup motor entre el 28 de març i el 16 de maig. Les propostes finalistes es presentaran el 31 de maig, les votacions es duran a terme del 3 al 19 de juny i els resultats es presentaran el 28 de juny. En-

tre el 29 de juny i el 31 de desembre s'executaran les propostes guanyadores. Qualsevol persona, grup, entitat o grups de persones empadronats o implantats al municipi pot presentar propostes.

Segons ha destacat Marc Ruiz, regidor de Participació Ciutadana, el projecte dels pressupostos participatius "està totalment consolidat".

El barri de Centre Vila tindrà un nou aparcament

SANTA PERPÈTUA ▶ La Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Santa Perpètua ha aprovat per un import de 490.000 euros el projecte d'un nou aparcament al barri de Centre Vila. La nova zona d'estacionament estarà situada en una parcel·la delimitada pel carrer de València, l'avinguda de Santiga i el carrer de Mossèn Camil Rossell. En concret estarà ubicada en l'antic camp de futbol, on es projectava l'Escola Els Aigüerols.

El projecte es troba en fase d'exposició pública. L'aparcament tindrà una capacitat per a 177 vehicles i inclourà estacionament per a motocicletes. "L'actuació compensa exactament el nombre de vehicles que s'aparcuen als carrers de l'eixample, que passaran a ser espais per als ciutadans, i no per als cotxes, per aconseguir recuperar l'espai públic per a les persones", ha manifestat Jordi Navarro, president de l'Àrea de Territori i Desenvolupament Local.

El solar de l'antic camp de futbol on es farà l'aparcament. Foto: Google Maps

**3 ANYS
EXPLICANT
CATALUNYA
AL MÓN**

exterior.cat

Ocupació | Un 40% d'aturats no cobra prestacions

Segons dades del Consell Comarcal, un 40% de les persones aturades al Vallès Oriental no estan cobrant cap prestació ni subsidi. Un percentatge elevat, però que està millorant en comparació amb els anys anteriors.

Les concentracions de cotxes, un problema estès a la comarca

SOCIETAT ▶ Amb l'oci nocturn tancat, els joves vallesans han buscat altres formes de passar el seu temps lliure amb una pràctica que s'ha convertit en el més similar a la festa que es pot viure en aquests temps de pandèmia: les concentracions de cotxes a les zones industrials. I és que a municipis com Granollers, les Franqueses, Canovelles, l'Ametlla, la Garriga o Llinars, aquestes trobades ja són habituals les matineses dels caps de setmana.

Per això, fins a deu cossos de Policia Local de la comarca s'han unit, juntament amb els Mossos d'Esquadra, amb l'objectiu d'evitar aquestes concentracions. De fet, aquest cap de setmana es va fer el primer operatiu a diferents punts de la comarca. Una operació policial que va acabar amb 42 denúncies, principalment per cometre infraccions de trànsit, però també per consumir alcohol, drogues i fins i tot per tinença d'armes.

Aquest dispositiu, però, no ha tardat a aixecar les queixes dels joves. "És injust que no ens dei-

Imatge de l'operatiu del passat cap de setmana a la comarca. Foto: Mossos

xin divertir de cap manera", diu Sergi Portas, de Granollers. "No podem anar de copes, ni a les discoteques i ara resulta que tampoc ens podem trobar amb els amics a un espai a l'aire lliure, lluny del centre de la ciutat", afegeix. Però ni les autoritats ni les administracions pensen el mateix.

De fet, des del Consell Comarcal del Vallès Oriental també s'han mostrat preocupats perquè "les concentracions van en alçada que va acabar el confinament nocturn", diuen. És per això que demanaran al conseller

d'Interior, Joan Ignasi Elena, una reunió urgent, amb la participació dels 39 municipis de la comarca, per abordar la inseguretat derivada d'aquestes trobades on, a banda d'incomplir-se les mesures de contenció de la covid-19, "es fan botellots, curses il·legals i altres actes incívics, provocant molèsties a la ciutadania i incidents amb les policies locals i els agents dels Mossos", conclouen.

Una situació que podria acabar el pròxim cap de setmana, amb la reobertura dels locals d'oci nocturn.

Nou pàrquing públic a l'estació de les Franqueses

LES FRANQUESES ▶ Adif ha anunciat que cedirà a l'Ajuntament de les Franqueses uns terrenys, que quedaran alliberats per les obres de desdoblament de la línia R3, per fer un aparcament públic amb capacitat per a 150 cotxes. Una nova construcció que se sumará a la del pas inferior per a vianants que connectarà ambdós costats de les vies, que el consistori ja havia anunciat fa unes setmanes.

El nou pressupost millorarà espais públics i serveis

LA ROCA ▶ L'Ajuntament de la Roca ha aprovat definitivament el pressupost municipal per a aquest 2022. Aquest serà el més alt de la història del municipi i se centrarà, sobretot, en la millora de l'espai públic i en consolidar els serveis oferts a la ciutadania. Entre les accions principals destaquen l'ampliació del servei de recollida de residus i de neteja viària i a la millora de les voreres, de l'asfaltat i de la seguretat.

La Domus d'Olivet ja és un Bé d'Interès Local

CANOVELLES ▶ L'Ajuntament de Canovelles ha aprovat definitivament la declaració del jaciment arqueològic de la Domus d'Olivet com a Bé Cultural d'Interès Local. Una acció a favor de promoure el patrimoni canovellí que se suma a la sol·licitud que el consistori ha fet a la Generalitat perquè consideri àrea de reserva arqueològica el perímetre més proper a la Domus, per garantir així la seva conservació.

Una App per comunicar-se amb la ciutadania

LA GARRIGA ▶ La Garriga ja té una nova aplicació mòbil disponible per a tota la ciutadania: l'App la Garriga. Una nova eina amb l'objectiu d'aconseguir que tothom tingui un accés senzill a tots els serveis de l'Ajuntament, que es puguin comunicar les incidències de manera fàcil i que el consistori pugui avisar amb rapidesa als garriguencs quan es produeixin talls de carrers, actes públics o altres.

Tren circulant a l'R3. Foto: Rodalies

Nou anys lluitant per un millor servei a la línia R3

MOBILITAT ▶ El 2013 va néixer el col·lectiu Perquè no ens fotin el tren. Un grup, format principalment per vallesans, amb l'objectiu de millorar la línia R3 i acabar amb els continus retards i incidències que impedièren una comunicació ferroviària fluida entre la comarca i Barcelona o Vic.

Aquest mes ha fet nou anys de la seva constitució i això els ha portat a recordar el que han aconseguit en aquest temps i, espe-

cialment, en el darrer any. "Del 2021 volem destacar la implicació dels ens polítics i socials en la defensa de l'R3", diuen en un comunicat on valoren positivament les obres recentment licitades.

Però, tot i els avenços, el col·lectiu també ha volgut deixar clar que segueixen havent-hi problemes que cal solucionar, com el baix flux de trens en el tram entre les Franqueses i la Garriga, entre altres aspectes a millorar.

Llibres de text gratuïts fins a quart d'ESO

LLIÇA D'AMUNT ▶ El projecte municipal de gratuïtat dels llibres de text a Lliça d'Amunt arribarà el curs vinent fins a quart d'ESO, estenent-se així a uns 1.300 alumnes del municipi. Un pas a favor de les famílies i de la igualtat d'accés a l'educació que va començar fa dos anys, quan només es facilitava aquest material a joves de primer fins a quart de primària.

Nous controls de velocitat amb radar mòbil

L'AMETLLA ▶ La Policia Local de l'Ametlla ja està fent, des de principis d'aquesta setmana, controls de velocitat amb un radar mòbil en diversos punts del municipi. Concretament als carrers on s'ha detectat que els cotxes circulen a més de 30km/h. Una mesura que, segons el consistori, és de caràcter preventiu i dissuasiu i no pas recaptatori, i que té l'objectiu d'evitar riscos.

Identificar-los amb **XIP i XAPA** és la teva obligació

i en cas de pèrdua, pot ser la seva salvació!

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- **Sempre és a prop teu!**

*El Llorenç,
el seu pare ja cuinava
per la gent del barri.*

 amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Mitjans Km 0

líniavallès

Futbol | Alèxia Putellas opta a ser la millor esportista als Laureus

La capitana molletana del Barça, Pilota d'Or i The Best de la FIFA, és una de les sis candidates a millor esportista als premis Laureus 2022. Alèxia Putellas competirà pel guardó amb Elaine Thompson-Herah, Allyson Felix, Katie Ledecky, Emma McKeon i Ashleigh Barty.

Foto: Mario Silva

“Si realment no m’hi deixo el cor i l’ànima, no puc ser un líder”

Mario Silva / Tanca del Club Sala 5 Martorell

“Els meus pares m’han ensenyat que m’hi he de deixar-me l’ànima i acabar tot el que comenci. Una manera de fer i de ser que aplico a la pista. A tot arreu soc molt constant i persistent”, confessa, orgullós, Mario Silva (Mollet del Vallès, 1999), tanca del Club Sala 5 Martorell, de la Segona Divisió B.

Toni Delgado
MARTORELL

En un moment de la teva vida vas haver de triar entre el futbol sala i el convencional. Per què et vas decidir-te pel de pista?

Perquè vaig adonar-me que m’ho passava molt millor. El futbol sala és molt intermitent i t’exigeix pensar molt de pressa i tenir molts ulls. No deixes d’intervenir en el partit. És un esport que mai deixa de regalar-me experiències, convivències, aprenentatges, valors, moments més bons i més dolents... I, és clar, viatges! Quan estava a les categories inferiors del Barça vam jugar un torneig als Estats Units i un altre a Londres. El millor, i crec que t’ho dirà qualsevol esportista, són les amistats que fas competint.

Per què vas fitxar pel Club Sala 5 Martorell?

Per la seva ambició. L’any passat ja va jugar la fase d’ascens a la Segona Divisió i ara repeteix l’objectiu. Gaudeixo creixent en un

equip en què es vol competir i fer bé les coses.

Un grup pot tenir molt líders.

Hi estic d’acord. Sens dubte, el capità, Pau Albacete, és un referent, i Abdelmalik Akarkach o Ramon Sánchez tenen experiència a la categoria i saben com trobar els gestos i paraules perfectes per animar el company quan està malament. Al Club Sala 5 Martorell tots som líders.

“Aporto molt més en defensa que en atac, m’agrada barallar-me amb els pivots...”

I quin tipus de líder ets tu?

El del treball. Si realment no m’hi deixo el cor i l’ànima, no puc ser un líder.

“Has de patir durant la setmana per fruit del partit”, explica Juanjo Grau, exfisioterapeuta del Barça, a Què t’hi jugues!, de SER Catalunya.

Com millor entreni l’equip, millor

jugará el partit. Quan no ens hem exercitat tan bé, ens ha costat més jugar.

Et refereixes a la ratxa de novembre a desembre de tres derrotes, dos empats i una victòria?

Sí. Potser aquelles sis setmanes d’entrenaments no van ser tan bones com les de pretemporada i d’inici de curs. Qualsevol equip et pot guanyar i mai, però mai, pots relaxar-te. L’únic camí és donar-ho tot per acabar primers del grup 3 i acabar pujant a la Segona Divisió.

El partit a casa contra el CE Futsal Mataró, previst per al 9 d’abril, serà decisiu. Allà vau perdre 4-2.

Exacte. La segona volta és molt llarga i ells són un rival directe, com la UD Ibiza Gasifred, l’Indústries Santa Coloma, el CE Barceloneta Futsal...

Xavi Torres sembla un president molt proper i apassionat.

Sempre que pot ve als entrenaments i ens ajuda en el que necessitem. El Xavi és clau perquè la família del Club Sala Martorell

estigui tan unida. Em sento molt a gust en l’equip. M’hi he adaptat bé gràcies als companys, que m’han acollit genial, i a en Víctor González i el seu cos tècnic, que són llibres oberts.

El pròxim dissabte 5 de febrer brebreu el Ye Faky FS.

Recordo que tenien molt la pilota i eren dinàmics, però que els va faltar profunditat i els vam robar força pilotes. Nosaltres vam ser molt eficaços en l’u contra u i la finalització a porteria. Haurem d’anar molt amb compte.

Sols tenir força memòria visual dels partits?

Sí, i crec que és important perquè m’ajuda a intentar no cometre els mateixos errors. Cada setmana ens passen vídeos de correccions del partit, i també individuals del que hem fet bé i malament.

Quins tanques tens com a referents?

N’hi ha força que m’agraden, però, sense dubte, des de petit m’he fixat molt en Pola, exjugador de l’Inter Fútbol Sala que ara defensa la samarreta del Sporting Clube de Braga. Pola és un tanca que s’anticipa a tots els pivots i sap aguantar els més pesats. Té un xut extraordinari. Carlos Ortiz, del Barça, també m’agrada molt.

Tu com et retrataries com a jugador?

Aporto molt més en defensa que en atac, m’agrada barallar-me amb els pivots, tinc una bona visió de joc i un tacte amb la pilota i un xut notables. Malgrat que no soc molt fort, sé quan posar l’espatlla i jugar amb força. A la pista aplico el que he après a casa i competint.

Lliga per a la protecció d’animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

El valor de la proximitat

EXPOSITORS:

- **Biblioteca de Can Mulà**
C/ Alsina, 1 (Parc de Can Mulà)
Mollet del Vallès
- **Loteries Mollet**
C/ Jaume I Cantonada R.Casanoves
Mollet del Vallès
- **Estació Renfe Mollet-Sant Fost**
Ronda Can Fàbregues
Mollet del Vallès
- **Supermercat Caprabo**
Ronda Can Fàbregues S/N
Mollet del Vallès
- **Pastisseria Lorena**
C/ Anselm Clavé, 2
Mollet del Vallès
- **Copi Tinta Mollet**
Av. Jaume I, 120
Mollet del Vallès
- **Decathlon Mollet**
Av. Rabassaires, 50
Mollet del Vallès
- **Supermercat Esclat**
C/ Nicaragua, Pl. Can Borrell
Mollet del Vallès
- **Mercat Municipal La Llagosta**
C/ Mercat, 2
La Llagosta
- **Loteries La Llagosta**
C/ Mercat, s/n
La Llagosta
- **Mercat Municipal de Parets**
Plaça Dr. Trueta
Parets del Vallès
- **Loteries Graziella Morelli**
Av Catalunya, 102
Parets del Vallès
- **Híper Vallès**
Ramon i Cajal 1
Parets del Vallès
- **Ajuntament de Martorelles**
Plaça Ajuntament, s/n
Martorelles
- **Mercat Municipal de Sant Carles**
Plaça de la Caserna, s/n
Granollers
- **Estanc de la Porxada**
Plaça de la Porxada, 6
Granollers
- **El rei dels caramels**
Plaça de la Porxada, 3,
Granollers
- **Mercat Santa Perpètua**
Avinguda de Santiga,7
Santa Perpètua de Mogoda

... a més de
900 botigues
 de la comarca
líniavallès

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@MACBA_Barcelona)

Art contemporani

Aquest febrer és l'últim mes per gaudir de l'exposició 'Apunts per a un incendi dels ulls' al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA). Es tracta de la primera mostra en el marc de 'Panorama', una nova sèrie de projectes transdisciplinaris (inclou pintura, escultura, fotografia i *performance*, entre d'altres) que explora les estètiques i les pràctiques artístiques contemporànies de la ciutat i el seu voltant. És una exposició col·lectiva que pretén, tal com el seu nom indica i com expliquen des del museu, "prendre nota, revelar i connectar sense ser conclouent en absolut".

Famosos

Tot i haver format part de grans musicals, com *Mamma Mia!* o *El rey león*, i d'haver estat ballarina de programes com *Tu cara me suena* d'Antena 3, fins fa ben poc Chanel Terrero (L'Havana, 1991) era una gran desconeguda. Des de fa uns dies, en canvi, el seu nom és a tot arreu. Aquesta artista totterreny –és cantant, ballarina i actriu–, que es va traslladar amb la seva família a Olesa de Montserrat quan tenia quatre anys, ha estat l'escollida per representar Espanya a Eurovisió 2022. Amb la cançó *SloMo* va aconseguir guanyar, el passat 29 de gener, la final del Benidorm Fest i, per tant, va obtenir el pas directe al festival musical europeu. La seva victòria, però, ha estat envoltada de polèmica, ja que Chanel no va ser la més votada pel públic i va guanyar gràcies al suport del jurat professional. La controvèrsia i els missatges negatius han fet que la cantant deixi el seu compte de Twitter, però també ha rebut una allau de suport de companys i seguidors.

La fitxa

C H A N E L

QUI ÉS?

ÉS FAMOSA PER...

Participar en el Benidorm Fest
Abans havia actuat a musicals i havia estat ballarina a la TV

QUÈ HA FET?

Ser escollida per anar a Eurovisió
Representarà Espanya després de guanyar el Benidorm Fest

A LES XARXES...

Polèmica pel sistema de votacions

El seu triomf ha generat controvèrsia però també ha rebut suport

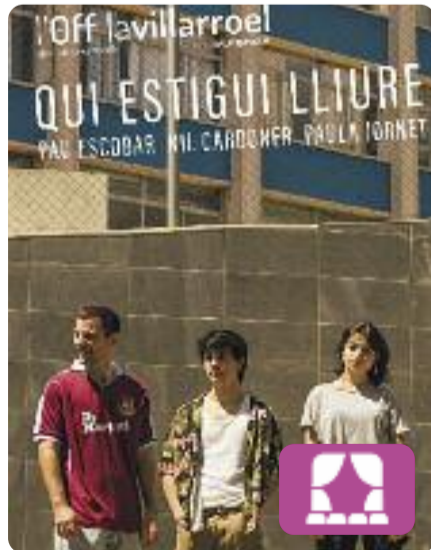
Llibres

El record de la bellesa
Oriol Broggi

A l'hora d'enfrontar-se a una obra d'art, pot ser la bellesa un fi en si mateixa? Quina és la feina d'un director de teatre que vol aixecar una funció que perduri en el record de l'espectador? Com treballa aquest director que sap que, quan la seva feina fructifiqui, no serà en escena per recollir els aplaudiments? Tot això i més es planteja Oriol Broggi en aquest assaig.

Teatre

Qui estigui lliure
Xavi Buxeda i Marcet

Des de petits, el Pol, l'Àlex i la Carla deixen passar les hores a una zona abandonada del barri. Sembla que res els pot separar, fins que un d'ells es veu involucrat en una agressió homòfoba. Ara proven de descobrir si és possible reconciliar-se mentre reneguen tant de la violència com de la seva pròpia identitat. A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Suposo que l'amor és això
Ginestà

Pau i Júlia Serrasolsas ja són tot un fenomen entre la joventut catalana. Després de l'èxit del seu segon disc, *Ginestà* (Kasba Music, 2019), els germans de Sant Andreu de Palomar publiquen aquest febrer l'àlbum *Suposo que l'amor és això* (Kasba Music), amb una desena de cançons que exploren les diferents maneres de viure i d'entendre l'amor.

Pelis i sèries

Los ojos de Tammy Faye
Michael Showalter

Tammy Faye Bakker (Jessica Chastain) va ser una telepredicadora molt popular als Estats Units dels anys 70 i 80. Ella i el seu marit, Jim Bakker (Andrew Garfield), van crear un imperi del no-res, amb una xarxa de cadenes de televisió religioses i, fins i tot, un parc temàtic. Però les irregularitats financeres, les rivalitats i els escàndols els van fer caure fins a l'infern.

ESTILS DE VIDA

Recuperar l'hàbit de llegir

Foto: Pexels

OCI

“Últimament no llegeixo tant perquè no tinc temps”. Di-gues la veritat: quant fa que dius això? És normal que amb la feina i la rutina notis que els dies no són prou llargs per fer tot el que t'agradaria fer, però ara pensa en les estones que dediques a fer *scroll* a qualsevol xarxa social o a mirar qualsevol cosa a la tele... Oi que potser sí que tindries una mica de temps per llegir?

Com que som a principis d'any, encara pots proposar-te un bon objectiu per al 2022: recuperar l'hàbit de la lectura. Si necessites raons per fer-ho, més enllà de tornar a gaudir del plaer de llegir, tingues en compte els beneficis que comporta: redueix l'estrès, millora la memòria, relaxa i millora el son, entre d'altres.

És bo que, per reconnectar amb la lectura, comencis amb alguna cosa lleugera i que realment t'interessi. No cal que trïis el clàssic més llarg que trobis només perquè “s'ha de llegir”: busca llegir per pur plaer. Si no saps què escollir, deixa't aconsellar a llibreries i biblioteques. I, si comences un llibre i veus que no t'agrada, deixa'l. Per últim, descobreix els teus moments ideals per llegir, com al transport públic de camí a la feina o al llit abans de dormir.

Les claus

LECTURES LLEUGERES

Per recuperar l'hàbit lector, comença per alguna cosa lleugera i “fàcil” de llegir

FES-HO PER PLAER

Tria un llibre que realment et cridi l'atenció i t'interessi. Si el comences i no t'agrada, deixa'l

DEIXA'T ACONSELLAR

Si no saps per on començar, deixa't aconsellar tant a biblioteques com a llibreries

ESTONES IDEALS

Descobreix quins són els teus moments ideals per llegir, com al tren de camí a la feina o al llit a la nit

Foto: Pexels

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

Connecta amb la natura

Glaciar Verdiblau

Edificis Llum

Els edificis Llum són un conjunt de 13 cases adossades de disseny amb jardí privat i zona comunitària amb piscina.
Viu connectat amb allò que realment importa.

 Llinars del Vallès
al costat de l'Auditori

900 053 612
www.inmoglaciar.com

Promou

 inmoglaciar.
Construïm confiança